

Oud-PSV'er **Sven Simons** voelt zich
prima thuis aan de Aalsterweg

'Prettig dat ervaren spelers als Seedorf en Amevor me zo goed opgevangen hebben'

De voetbalcarrière van Sven Simons (20) laat zich lezen als een spannend jongensboek. Welke kleine jongen droomt er nou niet van om later bij zijn favoriete voetbalclub te spelen? Sven heeft die dromen ook als hij nog jong is én pas anderhalf jaar tegen een bal trapt.

TEKST: ANDRÉ DRIESSEN | FOTO'S: JOHAN MANDERS

Al op zevenjarige leeftijd komt zijn droom uit. Scouts van PSV zien zijn talent en nemen hem op in het jeugdplan. Tot aan Jong PSV komt hij voor zijn geliefde club uit. Zijn debuut in het betaald voetbal maakt hij voor FC Eindhoven. Aan de Aalsterweg laat hij sindsdien bijna wekelijks zijn dribbels en passing zien. Tijd voor een portret van een speler die zich ook in het blauwwit op zijn gemak voelt.

De roots van Sven Simons liggen in het Limburgse Roggel. Thuis wordt er wel eens gezegd dat er vroeger een bal in zijn wieg lag. De liefde voor voetbal zit er dus al op jonge leeftijd in. „Ik heb altijd van het spelletje gehouden”, blikt Sven lachend terug op zijn jeugdjaren, waarin een voetbal de hoofdrol vertolkt. „Volgens mijn ouders kon ik eerder voetballen dan lopen. Als vijfjarige ben ik begonnen bij de mini's van SV Roggel, de plaatselijke voetbalclub. Ik was echt helemaal voetbalgek en ik had veel energie. Het liefst voetbalde ik de gehele dag. Dat kon natuurlijk niet, want ik moest ook naar school. Maar als ik uit school kwam, pakte ik direct een voetbal om samen met mijn broer Mike en vrienden in de tuin te voetballen. Daar hadden mijn ouders een goal geplaatst.”

'Volgens mijn ouders
kon ik eerder voetballen
dan lopen'

Talentendagen

De kleine, rossige krullenbol scoort als spits aan de lopende band. Zijn harde schot, snelheid, behendigheid en scorende vermogen blijven niet onopgemerkt als scouts van PSV hem in het vizier krijgen. „Ik kreeg een uitnodiging om deel te nemen aan de talentendagen van PSV”, herinnert Sven zich nog goed. „Die dagen waren leuk, maar ook spannend, want elke keer vielen er spelers af. Ik mocht gelukkig blijven en startte bij de F'jes. Drie dagen in de week haalde een busje van PSV me na schooltijd op om me naar de training op de Herdgang te brengen. Alleen op woensdagmiddag was ik vrij. Ik kreeg van de club geen beperkingen opgelegd, om het dan rustig aan te doen. PSV vond het belangrijk om plezier te hebben. Ik voetbalde dus gewoon in de achtertuin, samen met mijn broer en vrienden.”

Voetbaltoernooi Texel

Voetballen in een jeugdteam bij een BVO zorgt voor veel onvergetelijke, sportieve herinneringen. Zo herinnert Sven Simons zich zijn eerste toernooi nog als de dag van gisteren. „Als negenjarig jongetje nam ik deel aan een meerdaags, internationaal toernooi op Texel”, vervolgt hij

zijn verhaal. „Het was een bijzondere ervaring om voor de eerste keer zo lang van huis te zijn en met PSV tegen Nederlandse en buitenlandse topclubs te spelen. Als jeugdspeler van PSV wen je hier snel aan, want na de competitie gingen we bijna elk weekend op toernooi. Zo heb ik internationale toernooien gespeeld in Duitsland, Frankrijk, Spanje en zelfs Zuid-Korea.”

Eerst spits, nu middenvelder

In de jeugdopleiding van PSV is het gebruikelijk dat spelers kennismaken met alle posities op het veld. Als pupil is Sven Simons een echte, veel scorende spits. „In de jeugdteams van PSV passen mijn fysiek en lengte niet echt bij het profiel van spits”, legt hij uit. „Ik heb eerst jarenlang als buitenspeler gespeeld om daarna op het middenveld terecht te komen. Daar speel ik nu nog steeds. Ook bij FC Eindhoven. Ik vind zelf ook dat ik hier met mijn dribbels, spelinzicht en passing het beste uit de verf kom. Als ik echt in mijn kracht speel, laat ik anderen ook beter spelen. Dat is elke week een mooie uitdaging.”

De derby

In de jeugd bij PSV trekt Sven Simons op met spelers die nu in de Keuken Kampioen Divisie, het buitenland of bij Jong PSV spelen. Zo speelt hij bijvoorbeeld samen met Isaac Babadi en Jesper Uneken, die onlangs bij zijn debuut in de hoofdmacht van PSV zijn eerste goal maakt tegen AZ. Zelf lukt het hem niet om door te breken. „Bij een aantal wedstrijden van Jong PSV heb ik op de bank gezeten”, geeft hij tekst en uitleg. „Tot een debuut bij PSV in het betaald voetbal is het nooit gekomen. Dat is jammer, maar dit lot treft meer spelers in de jeugdopleiding. Ik ben er vooral trots op dat ik deze opleiding helemaal doorlopen heb. De wedstrijden met FC Eindhoven tegen Jong PSV zijn daarom extra bijzonder, omdat ik tegen veel oud-ploeggenoten speel. Het was mooi om uit op de Herdang met twee assists en één doelpunt belangrijk te zijn bij de 3 - 4 overwinning. Thuis was de 2 - 5 nederlaag geflatteerd, omdat de bal er maar niet in wilde.”

Voetbal in de genen

Als kleine jongen is Sven Simons al fan van PSV, de kleuren rood en wit domineren zijn slaapkamer. Hij slaapt onder een PSV-dekbed en aan de muur hangen vlaggen en posters van zijn favoriete spelers: Ola Toivonen, Dries Mertens, Georginio Wijnaldum en Memphis Depay. Zijn grote voorbeeld is ook klein van stuk en blinkt uit bij Barcelona en het Argentijnse elftal: Lionel Messi. Het is voetbal dat de klok slaat in huize Simons. „Talent voor voetbal zit een beetje in de genen van onze familie”, vertelt Sven Simons trots. „Mijn opa keepste vroeger in het eerste van SV Roggel en ome Maurice voetbalde bij

RKSVN in Neer. Mijn ouders zelf hebben niet echt een voetbalachtergrond. Ze zijn wel betrokken en komen elke wedstrijd kijken. Als ik na de warming-up naar binnenloop, zwaai ik altijd. En na de wedstrijd maken we een praatje bij het hek. Mijn ouders vragen meestal wat ik er zelf van vond, mijn opa geeft wel inhoudelijk commentaar als hij komt kijken.”

Samenspelen

Buiten de trainingen en wedstrijden om kijkt hij voetbal met vrienden, volgt hij golflessen en gaat hij soms na wedstrijden de stad in met medespelers. Een bijzondere band heeft hij met zijn neef Raf Vullers (17), de zoon van ome Maurice. „Hij speelde ook in de jeugd van PSV en heeft aan het begin van dit seizoen de overstap naar VVV Venlo gemaakt. Vroeger was het leeftijdsverschil te groot. Nu groeien we steeds meer naar elkaar toe. We zijn niet alleen neven, maar ook vrienden van elkaar. Samen bezoeken we regelmatig de thuiswedstrijden van VVV Venlo in De Koel. Binnen de familie is het een wens dat wij ooit samen spelen bij een club. Zelf zou ik dat ook echt heel gaaf vinden.”

Wegwijs binnen club

Met gemengde gevoelens kijkt Sven Simons terug op zijn debuutseizoen voor FC Eindhoven. De Club van Goei Volk neemt hem aan het begin van het seizoen 2023/2024 transfervrij over van de stadgenoot. Hij tekent voor twee jaar, met nog een optie voor een extra seizoen. „De overgang is vlekkeloos verlopen en ik had het al heel snel goed naar mijn zin”, kijkt hij terug op zijn eerste weken aan de Aalsterweg. „Ervaren spelers als Colin Seedorf en aanvoerder Mawouna Amedvor hebben me goed opgevangen en wegwijs gemaakt binnen de club.

Jammer dat de prestaties achterblijven bij onze ambities. Voor de wintersport speelden we nog voor een plek in de play-offs. De laatste helft van het seizoen speelde we bijna elke week onder de maat. Natuurlijk hadden we last van blessures, maar dat kan niet de enige oorzaak zijn van de dalende lijn zijn.”

Zelfreflectie

Zelf is Sven Simons er trots op dat hij in zijn debuutseizoen zoveel wedstrijden gespeeld heeft. Hij is wel kritisch op zijn eigen spel en zijn bijdrage aan het team. „Ik weet zelf altijd heel goed of ik goed of slecht gespeeld heb”, kijkt hij in de spreekwoordelijke spiegel. „Ik leg van nature veel intensiteit in mijn spel, maar dat komt er niet altijd uit. Verdedigend mag ik agressiever zijn en aan de bal veel brutaler. Die stappen moet ik zetten om uit te groeien tot een dragende speler. De komende jaren ben ik hier goed op mijn plek, daarna hoop ik mooie stap te maken naar de eredivisie of het buitenland.”

„In de jeugdteams van PSV passen mijn fysiek en lengte niet echt bij het profiel van spits”

CLUB
VAN SVEN

